

DOPORUČENÍ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY**ze dne 4. dubna 2017****o společných specifikacích pro uplatňování některých možností a případů vlastního uvážení dostupných v rámci práva Unie vnitrostátními příslušnými orgány ve vztahu k méně významným institucím****(ECB/2017/10)****(2017/C 120/02)**

RADA GUVERNÉRŮ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi⁽¹⁾, a zejména na čl. 4 odst. 3 a čl. 6 odst. 1 a 5 písm. c) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Evropská centrální banka (ECB) odpovídá za účinné a konzistentní fungování jednotného mechanismu dohledu. Dohlíží na fungování systému s cílem zajistit důsledné uplatňování vysokých standardů dohledu a konzistentnost výsledků dohledu ve všech zúčastněných členských státech.
- (2) V souladu s nařízením (EU) č. 1024/2013 a nařízením Evropské centrální banky (EU) č. 468/2014 (ECB/2014/17)⁽²⁾ je ECB povinna zajistit konzistentní uplatňování obezřetnostních požadavků na úvěrové instituce v zúčastněných členských státech.
- (3) Jako příslušný orgán podle nařízení (EU) č. 1024/2013 uplatnila ECB ve vztahu k úvěrovým institucím, které jsou klasifikovány jako významné, řadu možností a případů vlastního uvážení, které jsou vymezeny v nařízení Evropské centrální banky (EU) 2016/445 (ECB/2016/4)⁽³⁾. Ve všeobecných zásadách z listopadu 2016 týkajících se možností a případů vlastního uvážení dostupných v rámci práva Unie (dále jen „všeobecné zásady ECB“) ECB kromě toho vymezuje společný soubor specifikací pro uplatňování některých dalších možností v jednotlivých případech po individuálním posouzení žádostí úvěrových institucí, které jsou klasifikovány jako významné podle čl. 6 odst. 4 nařízení (EU) č. 1024/2013 a podle části IV a čl. 147 odst. 1 nařízení (EU) č. 468/2014.
- (4) Na podporu jednotného přístupu vnitrostátních příslušných orgánů při posuzování individuálního uplatňování možností a případů vlastního uvážení může ECB podle čl. 4 odst. 3 nařízení (EU) č. 1024/2013 přijmout doporučení týkající se specifikací, které mají být použity při posuzování žádostí méně významných institucí.
- (5) Společný soubor specifikací pro individuální uplatňování možností a případů vlastního uvážení je nezbytný jednak v zájmu podpory jednotnosti, účinnosti a transparentnosti dohledu nad méně významnými institucemi v rámci jednotného mechanismu dohledu a jednak za účelem podpory rovného zacházení s významnými a méně významnými institucemi, jakož i rovných podmínek pro všechny úvěrové instituce ve všech zúčastněných členských státech tam, kde je to zapotřebí. Zároveň je třeba zohlednit zásadu proporcionality a legitimní očekávání dohlížených úvěrových institucí.
- (6) ECB proto identifikovala některé z možností a případů vlastního uvážení uvedených ve všeobecných zásadách ECB, které by bylo vhodné uplatnit shodným způsobem ve vztahu k významným i méně významným institucím. ECB též identifikovala další možnosti a případy vlastního uvážení, včetně dvou možností a případů vlastního uvážení obecné povahy podle článku 380 a čl. 420 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013, pro jejichž uplatnění doporučuje zvláštní přístup ve vztahu k méně významným institucím.
- (7) Pokud jde o možnosti a případy vlastního uvážení, které se týkají konsolidovaného dohledu a výjimek z uplatňování obezřetnostních požadavků, vnitrostátní příslušné orgány by měly být v souladu s doporučeními uvedenými v kapitole 1 oddílu II všeobecných zásad ECB vedeny k tomu, aby zaujaly obezřetný přístup při udělení těchto výjimek v jednotlivých případech. Co se týče výjimek z uplatňování požadavků na likviditu na přeshraniční úrovni, doporučuje ECB zvláštní přístup pro méně významné instituce, neboť ne všechny specifikace pro posuzování žádostí uvedené ve všeobecných zásadách ECB jsou pro tyto instituce relevantní.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63.

⁽²⁾ Nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 468/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se stanoví rámec spolupráce Evropské centrální banky s vnitrostátními příslušnými orgány a vnitrostátními pověřenými orgány v rámci jednotného mechanismu dohledu (nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu) (ECB/2014/17) (Úř. věst. L 141, 14.5.2014, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropské centrální banky (EU) 2016/445 ze dne 14. března 2016 o uplatňování možností a případů vlastního uvážení dostupných v rámci práva Unie (ECB/2016/4) (Úř. věst. L 78, 24.3.2016, s. 60).

- (8) V rámci jednotného mechanismu dohledu by se měl uplatňovat konzistentní a obezřetný přístup, pokud jde o možnosti a případy vlastního uvážení týkající se kapitálu a kapitálových požadavků, jak jsou vymezeny v kapitole 2 a 3 oddílu II všeobecných zásad ECB, neboť tato rozhodnutí v oblasti dohledu mají vliv na výši dostupného kapitálu a jeho kvalitu. Totéž platí pro nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 nebo menšinové podíly, které mohou být za určitých podmínek zahrnuty do použitelného kapitálu. Dále by se měly na všechny úvěrové instituce v celém jednotném mechanismu dohledu v zájmu zajištění rovných podmínek jednotně uplatňovat standardizovaný přístup, přístup založený na interním ratingu, metoda interního modelu a přístup interního modelu pro výpočet kapitálových požadavků. V této souvislosti by se mělo posuzování, zda jsou splněny požadavky stanovené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013⁽¹⁾ pro použití rizikové váhy 0 % k výpočtu kapitálových požadavků pro expozice uvnitř skupiny, zakládat na společném souboru specifikací. ECB však identifikovala některé možnosti a případy vlastního uvážení týkající se kapitálu a kapitálových požadavků, u nichž je zapotřebí zvláštní přístup ve vztahu k méně významným institucím.
- (9) Pokud jde o možnosti a případy vlastního uvážení, které se týkají institucí, jež vstoupily do institucionálního systému ochrany, doporučuje se v zájmu zajištění jednotnosti dohledu použít společný soubor specifikací pro posuzování žádostí o výjimky z uplatňování obezřetnostních požadavků, jak je vymezen v kapitole 4 oddílu II všeobecných zásad ECB, neboť institucionální systémy ochrany obvykle zahrnují jak významné, tak méně významné instituce. V případě kapitálových investic v institucích, které spadají do institucionálních systémů ochrany podle čl. 49 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, se však doporučuje zvláštní přístup ve vztahu k méně významným institucím s cílem v co nejvyšší míře snížit administrativní zátěž těchto institucí.
- (10) Pokud jde o soulad s požadavky na velkou expozici, měl by se přístup vymezený v kapitole 5 oddílu II všeobecných zásad ECB ve vztahu k významným institucím uplatnit rovněž ve vztahu k méně významným institucím s cílem podpořit obezřetné zacházení s velkými expozicemi v případě všech úvěrových institucí v rámci jednotného mechanismu dohledu, tak aby byla rizika koncentrace náležitě řízena a omezena.
- (11) Pokud jde o možnosti a případy vlastního uvážení týkající se požadavků na likviditu vymezené v kapitole 6 oddílu II všeobecných zásad ECB, doporučuje ECB konzistentní a obezřetný přístup, neboť tyto možnosti a případy vlastního uvážení mají vliv na výpočet požadavků na ukazatel krytí likvidity, např. stanovením zacházení s konkrétními přítoky a odtoky likvidity. Pokud jde o sazby odtoku pro produkty související s podrozvahovým financováním obchodu, mohou vnitrostátní příslušné orgány uplatnit sazbu odtoku nižší než 5 %, pokud byla použitelná sazba odtoku nastavena na základě statistických údajů.
- (12) Pokud jde o uplatnění výjimky pro úvěrové instituce trvale přidružené k ústřednímu subjektu podle čl. 21 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU⁽²⁾, doporučuje se ve vztahu k méně významným institucím v zájmu zajištění rovných podmínek uplatnit přístup vymezený v kapitole 8 oddílu II všeobecných zásad ECB.
- (13) Pokud jde o možnosti a případy vlastního uvážení, které se týkají systémů správy a řízení a obezřetnostního dohledu, doporučuje se obezřetný a jednotný přístup ve smyslu kapitoly 11 oddílu II všeobecných zásad ECB s cílem přispět k tomu, aby se na všechny úvěrové instituce vztahovaly přiměřené požadavky na správu a řízení. S ohledem na zásadu proporcionality se však považuje za vhodné uplatnit zvláštní přístup ve vztahu k méně významným institucím, pokud jde o sloučení výboru pro rizika a výboru pro audit.
- (14) Toto doporučení kromě toho zahrnuje možnosti a případy vlastního uvážení týkající se spolupráce mezi orgány, jelikož je třeba zajistit hladkou spolupráci v rámci jednotného mechanismu dohledu.
- (15) Pokud jde o dvoustranné dohody o dohledu nad úvěrovými institucemi v nezúčastněných členských státech podle čl. 115 odst. 2 směrnice 2013/36/EU, je zapotřebí zvláštní přístup ve vztahu k méně významným institucím, neboť tuto možnost má k dispozici orgán příslušný k vydávání povolení. Podle čl. 4 odst. 1 písm. a) a článku 9 nařízení (EU) č. 1024/2013 má ECB v rámci jednotného mechanismu dohledu výlučnou pravomoc vydávat a odnímat úvěrovým institucím povolení k činnosti, a je proto třeba, aby byla zapojena do procesu uzavírání dvoustranných dohod o dohledu nad úvěrovými institucemi v nezúčastněných členských státech,

(1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

(2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

PŘIJALA TOTO DOPORUČENÍ:

ČÁST PRVNÍ OBECNÁ USTANOVENÍ

I.

1. Předmět a oblast působnosti

Toto doporučení stanoví zásady pro uplatňování některých možností a případů vlastního uvážení dostupných v právu Unie příslušnými vnitrostátními orgány ve vztahu k méně významným institucím.

2. Definice

Pro účely tohoto doporučení se použijí definice vymezené v nařízení (EU) č. 1024/2013, nařízení (EU) č. 468/2014 (ECB/2014/17), nařízení (EU) č. 575/2013, směrnici 2013/36/EU a nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61⁽¹⁾.

ČÁST DRUHÁ

MOŽNOSTI A PŘÍPADY VLASTNÍHO UVÁŽENÍ, U NICHŽ SE DOPORUČUJE ZVLÁŠTNÍ PŘÍSTUP PRO MÉNĚ VÝZNAMNÉ INSTITUCE

II.

Výjimky z uplatňování obezřetnostních požadavků

1. Čl. 8 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013: výjimky z uplatňování požadavků na likviditu na přeshraniční úrovni

Při posuzování žádostí o výjimku z uplatňování požadavků na likviditu na přeshraniční úrovni by měly vnitrostátní příslušné orgány posuzovat splnění všech podmínek uvedených v čl. 8 odst. 1 a 3 nařízení (EU) č. 575/2013, přičemž uplatní specifikace uvedené v oddíle II kapitole 1 odstavci 4 všeobecných zásad ECB s výjimkou specifikací týkajících se čl. 8 odst. 3 písm. b).

III.

Kapitálové požadavky

1. Čl. 129 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013: expozice v krytých dluhopisech

Pokud jde o expozice v krytých dluhopisech, vnitrostátní příslušný orgán by měl před přijetím rozhodnutí o částečném upuštění od uplatňování čl. 129 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013 a povolení stupně úvěrové kvality 2 až do výše 10 % celkové expozice nominální hodnoty nesplacených krytých dluhopisů emitující instituce koordinovat s ECB svůj postup ohledně posouzení významných potenciálních problémů koncentrace v daném zúčastněném členském státě.

2. Čl. 311 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013: zacházení s expozicemi vůči ústředním protistranám

2.1. Vnitrostátní příslušný orgán by měl umožnit úvěrové instituci, aby uplatnila postup uvedený v článku 310 nařízení (EU) č. 575/2013 na své obchodní expozice vůči ústřední protistraně a příspěvky do fondu pro riziko selhání ústřední protistrany, pokud tato ústřední protistrana úvěrové instituci oznámí, že přestala provádět výpočet K_{CCP} (hypotetický kapitál), jak je uvedeno v čl. 311 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013.

2.2. Pro účely odstavce 2.1 by vnitrostátní příslušné orgány měly při posuzování oprávněnosti důvodů, pro které ústřední protistrana přestala provádět výpočet K_{CCP} (hypotetický kapitál), uplatnit závěry, k nimž při ověřování důvodů ve vztahu k téže ústřední protistraně dospěla ECB.

⁽¹⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 ze dne 10. října 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o požadavek na úvěrové instituce týkající se krytí likvidity (Úř. věst. L 11, 17.1.2015, s. 1).

3. Článek 380 nařízení (EU) č. 575/2013: upuštění od požadavků v případě selhání systému

- 3.1. Pokud dojde k systémovému selhání ve smyslu článku 380 nařízení (EU) č. 575/2013, které ECB potvrdí veřejným prohlášením, a až do doby, než ECB vydá veřejné prohlášení, že došlo k nápravě situace, měla by ECB toto selhání vyhodnotit a vnitrostátní příslušné orgány by měly uplatnit závěry hodnocení ECB a využít možnost stanovenou v článku 380 nařízení (EU) č. 575/2013. V takovém případě:
 - a) by úvěrové instituce neměly být povinny splňovat kapitálové požadavky stanovené v člancích 378 a 379 nařízení (EU) č. 575/2013 a
 - b) selhání protistrany při vypořádání obchodu by nemělo být považováno za selhání pro účely úvěrového rizika.
- 3.2. Pokud má vnitrostátní příslušný orgán v úmyslu vydat veřejné prohlášení potvrzující systémové selhání ve smyslu článku 380 nařízení (EU) č. 575/2013, měl by před vydáním takového prohlášení koordinovat svůj postup s ECB.

IV.

Institucionální systémy ochrany

1. Čl. 49 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013: odpočet kapitálových investic v institucích, které spadají do institucionálních systémů ochrany
 - 1.1. V případě žádosti o povolení neodečítat kapitálové investice do kapitálových nástrojů by vnitrostátní příslušné orgány měly k posouzení, zda jsou splněny podmínky uvedené v čl. 49 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, použít specifikace uvedené v oddíle II kapitole 4 odstavci 4 všeobecných zásad ECB.
 - 1.2. Vnitrostátní příslušný orgán může umožnit, aby institucionální systém ochrany podal žádost o povolení podle čl. 49 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 jménem všech méně významných institucí, které jsou členy tohoto systému. V tomto případě může vnitrostátní příslušný orgán vydat rozhodnutí, kterým udělí povolení v souladu s čl. 49 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 a které se vztahuje na všechny méně významné instituce uvedené v žádosti.

V.

Likvidita

1. Čl. 420 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013: odtok likvidity
 - 1.1. V souladu s článkem 11 nařízení (EU) 2016/445 by měly vnitrostátní příslušné orgány stanovit sazbu odtoku likvidity ve výši 5 % pro podrozvahové položky financování obchodu uvedené v článku 429 a příloze I nařízení (EU) č. 575/2013, kterou mají úvěrové instituce použít při posuzování odtoku likvidity. Vnitrostátní příslušný orgán by měl od úvěrových institucí vyžadovat, aby mu oznamovaly odpovídající odtok v souladu s prováděcím nařízením (EU) č. 680/2014⁽¹⁾.
 - 1.2. Odchylně od odstavce 1.1 může vnitrostátní příslušný orgán na základě statistických údajů stanovit sazbu odtoku nižší než 5 % pro méně významné instituce usazené v dotčeném členském státě.

VI.

Obezřetnostní dohled

1. Čl. 76 odst. 3 směrnice 2013/36/EU: sloučení výboru pro rizika a výboru pro audit
 - 1.1. V případě méně významných institucí (včetně úvěrových institucí, které jsou dceřinými společnostmi skupiny), které nejsou považovány za významné ve smyslu čl. 76 odst. 3 směrnice 2013/36/EU, by vnitrostátní příslušné orgány měly uplatnit možnost povolit sloučení výboru pro rizika a výboru pro audit.
 - 1.2. Vnitrostátní příslušné orgány by měly provést posouzení významu ve smyslu čl. 76 odst. 3 směrnice 2013/36/EU, pokud jde o velikost, vnitřní organizaci a povahu, rozsah a složitost činnosti úvěrové instituce, v souladu se specifikacemi stanovenými v oddíle II kapitole 11 odstavci 3 všeobecných zásad ECB.
 - 1.3. Pokud vnitrostátní právní předpisy, kterými se provádí směrnice 2013/36/EU, již stanoví kritéria jiná než specifikace vymezené v oddíle II kapitole 11 odstavci 3 všeobecných zásad ECB, měly by vnitrostátní příslušné orgány uplatnit kritéria stanovená ve vnitrostátních právních předpisech.

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 680/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o podávání zpráv institucí pro účely dohledu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (Úř. věst. L 191, 28.6.2014, s. 1).

2. Čl. 115 odst. 2 směrnice 2013/36/EU: dvoustranná dohoda o dohledu nad úvěrovými institucemi v nezúčastněných členských státech

2.1. Vzhledem k pravomoci ECB vydat první povolení úvěrovým institucím v rámci jednotného mechanismu dohledu a pravomoci vnitrostátních příslušných orgánů vykonávat obezřetnostní dohled nad méně významnými institucemi by měly vnitrostátní příslušné orgány oznamovat ECB záměr přenést svou pravomoc k výkonu přímého dohledu nad méně významnými institucemi na příslušný orgán, který vydal povolení mateřskému podniku méně významné instituce a vykonává nad ním dohled, nebo záměr převzít odpovědnost za dohled nad dceřinou úvěrovou institucí, již bylo uděleno povolení v jiném členském státě. Jako orgán příslušný k vydávání povolení úvěrovým institucím se ECB bude spolu s relevantním vnitrostátním příslušným orgánem podílet na uzavírání dvoustranné dohody o přenesení pravomoci nebo převzetí odpovědnosti v oblasti dohledu jménem vnitrostátního příslušného orgánu, který odpovídá za průběžný dohled nad mateřským nebo dceřným podnikem v zúčastněných členských státech.

2.2. Odstavec 2.1 se uplatní v těchto případech:

- a) vnitrostátní příslušný orgán zvažuje přenesení své pravomoci k výkonu přímého dohledu nad méně významnou institucí na vnitrostátní příslušný orgán, který vydal povolení mateřskému podniku a vykonává nad ním dohled, a
- b) vnitrostátní příslušný orgán jako orgán vykonávající přímý dohled nad mateřským podnikem, který je úvěrovou institucí, žádá nebo byl požádán o převzetí odpovědnosti za dohled nad dceřinou úvěrovou institucí, již bylo uděleno povolení v jiném členském státě.

ČÁST TŘETÍ

MOŽNOSTI A PŘÍPADY VLASTNÍHO UVÁŽENÍ, KTERÉ SE UPLATŇUJÍ V JEDNOTLIVÝCH PŘÍPÁDECH A U NICHŽ JE TŘEBA ZAUJMOUT JEDNOTNÝ PŘÍSTUP PRO VŠECHNY ÚVĚROVÉ INSTITUCE

VII.

Možnosti a případy vlastního uvážení, které mají být uplatňovány v jednotlivých případech a u nichž je třeba zaujmout jednotný přístup ve vztahu k významným i méně významným institucím, jsou uvedeny v příloze. Vnitrostátní příslušné orgány by měly uplatňovat tyto možnosti a případy vlastního uvážení ve vztahu k méně významným institucím v souladu s referenční tabulkou uvedenou v příloze.

ČÁST ČTVRTÁ

ZÁVĚREČNÉ USTANOVENÍ

VIII.

Závěrečné ustanovení

Toto doporučení je určeno vnitrostátním příslušným orgánům zúčastněných členských států.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 4. dubna 2017.

Prezident ECB

Mario DRAGHI

PŘÍLOHA

Právní základ možnosti a/nebo případu vlastního uvážení	Doporučený přístup: soulad se zásadami uplatňování možností a případů vlastního uvážení ve vztahu k významným institucím
---	--

Konsolidovaný dohled a výjimky z uplatňování obezřetnostních požadavků

Čl. 7 odst. 1, 2 a 3 nařízení (EU) č. 575/2013: výjimky z uplatňování kapitálových požadavků	Oddíl II kapitola 1 odstavec 3 všeobecných zásad ECB
Čl. 8 odst. 1 a 2 nařízení (EU) č. 575/2013: výjimky z uplatňování požadavků na likviditu	Oddíl II kapitola 1 odstavec 4 všeobecných zásad ECB
Článek 9 nařízení (EU) č. 575/2013: individuální konsolidace	Oddíl II kapitola 1 odstavec 5 všeobecných zásad ECB
Čl. 10 odst. 1 a 2 nařízení (EU) č. 575/2013: výjimky pro úvěrové instituce trvale přidružené k ústřednímu subjektu	Oddíl II kapitola 1 odstavec 6 všeobecných zásad ECB
Čl. 24 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013: oceňování aktiv a podrozvahových položek – použití mezinárodních standardů účetního výkaznictví pro účely obezřetnostního dohledu	Oddíl II kapitola 1 odstavec 8 všeobecných zásad ECB

Kapitál

Čl. 49 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013: odpočet kapitálových investic do pojišťoven	Oddíl II kapitola 2 odstavec 4 všeobecných zásad ECB
Čl. 49 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013: odpočet kapitálových investic do subjektů finančního sektoru	Oddíl II kapitola 2 odstavec 5 všeobecných zásad ECB
Čl. 78 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013: snížení kapitálu – požadavek, aby kapitál v nezbytné míře přesahoval příslušné kapitálové požadavky	Oddíl II kapitola 2 odstavec 6 všeobecných zásad ECB
Čl. 78 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013: snížení kapitálu – vzájemné instituce, spořitelny a družstva	Oddíl II kapitola 2 odstavec 7 všeobecných zásad ECB
Čl. 83 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013: výjimka pro nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 vydané jednotkou pro speciální účel	Oddíl II kapitola 2 odstavec 9 všeobecných zásad ECB
Čl. 84 odst. 5 nařízení (EU) č. 575/2013: menšinové podíly zahrnuté do konsolidovaného kmenového kapitálu tier 1	Oddíl II kapitola 2 odstavec 10 všeobecných zásad ECB

Kapitálové požadavky

Čl. 113 odst. 6 nařízení (EU) č. 575/2013: výpočet objemu rizikově vážených expozic – expozice uvnitř skupiny	Oddíl II kapitola 3 odstavec 3 všeobecných zásad ECB
Čl. 162 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013: splatnost expozic	Oddíl II kapitola 3 odstavec 5 všeobecných zásad ECB

Právní základ možnosti a/nebo případu vlastního uvážení	Doporučený přístup: soulad se zásadami uplatňování možností a případů vlastního uvážení ve vztahu k významným institucím
Čl. 225 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013: vlastní odhad koeficientů volatilit	Oddíl II kapitola 3 odstavec 7 všeobecných zásad ECB
Čl. 243 odst. 2 a čl. 244 odst. 2 druhý pododst. nařízení (EU) č. 575/2013: převod významného rizika	Oddíl II kapitola 3 odstavec 8 všeobecných zásad ECB
Čl. 283 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013: zavedení metody interního modelu	Oddíl II kapitola 3 odstavec 9 všeobecných zásad ECB
Čl. 284 odst. 4 a 9 nařízení (EU) č. 575/2013: výpočet hodnoty expozice pro účely úvěrového rizika protistrany	Oddíl II kapitola 3 odstavec 10 všeobecných zásad ECB
Čl. 311 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013: tržní riziko (expozice vůči ústředním protistranám)	Oddíl II kapitola 3 odstavec 11 všeobecných zásad ECB
Čl. 366 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013: výpočet výše hodnoty v riziku	Oddíl II kapitola 3 odstavec 12 všeobecných zásad ECB

Institucionální systémy ochrany

Čl. 8 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013: výjimky z uplatňování požadavků na likviditu pro členy institucionálních systémů ochrany	Oddíl II kapitola 4 odstavec 3 všeobecných zásad ECB
---	--

Velké expozice

Čl. 396 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013: soulad s požadavky na velkou expozici	Oddíl II kapitola 5 odstavec 3 všeobecných zásad ECB
--	--

Likvidita

Čl. 422 odst. 8 nařízení (EU) č. 575/2013 a článek 29 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61: odtok likvidity v rámci skupiny	Oddíl II kapitola 6 odstavec 11 všeobecných zásad ECB
Čl. 425 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013 a článek 34 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61: přítok likvidity v rámci skupiny	Oddíl II kapitola 6 odstavec 15 všeobecných zásad ECB
Čl. 8 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61: diverzifikace držby likvidních aktiv	Oddíl II kapitola 6 odstavec 5 všeobecných zásad ECB
Čl. 8 odst. 3 písm. c) nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61: řízení likvidních aktiv	Oddíl II kapitola 6 odstavec 6 všeobecných zásad ECB
Čl. 8 odst. 6 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61: nesoulad měn	Oddíl II kapitola 6 odstavec 4 všeobecných zásad ECB
Čl. 10 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61: srážky u krytých dluhopisů s mimořádně vysokou kvalitou	Oddíl II kapitola 6 odstavec 7 všeobecných zásad ECB

Právní základ možnosti a/nebo případu vlastního uvážení	Doporučený přístup: soulad se zásadami uplatňování možností a případů vlastního uvážení ve vztahu k významným institucím
Čl. 24 odst. 6 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61: koeficient pro retailové vklady kryté systémem pojištění vkladů	Oddíl II kapitola 6 odstavec 8 všeobecných zásad ECB
Čl. 25 odst. 3 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61: vyšší sazby odtoku	Oddíl II kapitola 6 odstavec 9 všeobecných zásad ECB
Článek 26 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61: odtok se vzájemně závislým přítokem	Oddíl II kapitola 6 odstavec 10 všeobecných zásad ECB
Čl. 30 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61: dodatečný odtok kolaterálu v důsledku snížení úvěrového hodnocení	Oddíl II kapitola 6 odstavec 12 všeobecných zásad ECB
Čl. 33 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61: limit pro přítok	Oddíl II kapitola 6 odstavec 13 všeobecných zásad ECB
Čl. 33 odst. 3, 4 a 5 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61: specializované úvěrové instituce	Oddíl II kapitola 6 odstavec 14 všeobecných zásad ECB

Páka

Čl. 429 odst. 7 nařízení (EU) č. 575/2013: vyloučení expozic uvnitř skupiny z výpočtu pákového poměru	Oddíl II kapitola 7 odstavec 3 všeobecných zásad ECB
---	--

Obecné podmínky přístupu k činnosti úvěrových institucí

Čl. 21 odst. 1 směrnice 2013/36/EU: výjimka pro úvěrové instituce trvale přidružené k ústřednímu subjektu	Oddíl II kapitola 9 odstavec 1 všeobecných zásad ECB
---	--

Systémy správy a řízení a obezřetnostní dohled

Čl. 88 odst. 1 směrnice 2013/36/EU: sloučení funkcí předsedy a výkonného ředitele	Oddíl II kapitola 11 odstavec 4 všeobecných zásad ECB
Čl. 91 odst. 6 směrnice 2013/36/EU: další funkce nevýkonného člena ve vedoucím orgánu	Oddíl II kapitola 11 odstavec 5 všeobecných zásad ECB
Čl. 108 odst. 1 směrnice 2013/36/EU: interní postup pro hodnocení kapitálové přiměřenosti pro úvěrové instituce trvale přidružené k ústřednímu subjektu	Oddíl II kapitola 11 odstavec 7 všeobecných zásad ECB
Čl. 111 odst. 5 směrnice 2013/36/EU: dohled nad finančními holdingovými společnostmi nebo smíšenými finančními holdingovými společnostmi, u nichž se část skupiny nachází v nezúčastněných členských státech	Oddíl II kapitola 11 odstavec 8 všeobecných zásad ECB
Články 117 a 118 směrnice 2013/36/EU: povinnosti spolupráce	Oddíl II kapitola 11 odstavec 10 všeobecných zásad ECB
Článek 142 směrnice 2013/36/EU: plán zachování kapitálu	Oddíl II kapitola 11 odstavec 13 všeobecných zásad ECB